

● PERSOONLIJK

INTERVIEW

FARÈN LEERT STATUSHOUDERS ZWEMMEN: 'WIL DAT ZE ZICHZELF KUNNEN REDDEN'

25.06.2023 | 14:00 UUR | JUJUBE ZEGUERS

Farèn Sallak heeft niet alleen een restaurant in Maastricht, maar is ook zwemdocent. Ze leert haar werknemers met een verblijfsvergunning zwemmen, zodat die zichzelf kunnen redden als ze in een gevaarlijke situatie belanden.

De aanleiding? De [overstromingen in Limburg](#) in 2021.

FARÈN SALLAK

“Ik ben bevoegd als zwemdocent en heb twaalf jaar les gegeven in Iran”, vertelt Farèn. Maar inmiddels doet ze iets heel anders: ze runt een Perzisch restaurant in Maastricht. Daar heeft ze mensen met allerlei achtergronden in dienst. “Het zijn vaak statushouders met een verblijfsvergunning”, legt ze uit. “Ze komen bijvoorbeeld uit Syrië, Afghanistan en Eritrea.” Zelf is ze ruim 27 jaar geleden uit Iran naar Nederland gevlucht.

Als Limburg in de zomer van 2021 wordt geteisterd door hevige overstromingen, houden de gevaren van het water Farèn bezig. “Ik werd midden in de nacht wakker en dacht: stel je voor dat de straten en huizen blank komen te staan, dan kunnen mijn medewerkers zichzelf niet redden. Veel van hen hebben nooit geleerd te zwemmen.” Ze weet dat het een illusie is dat je jezelf altijd kunt redden als je kunt zwemmen, maar het helpt wél. Ze besluit actie te ondernemen. Als de restauranthouder haar werknemers vraagt of ze zwemles willen krijgen, reageren die meteen enthousiast.

ZWEMMEN

Voor subsidie klopt ze aan bij gemeente Maastricht. “Ik doe het vrijwillig, maar we moesten wel het zwembad en de toezichthouder betalen. Die kosten lopen snel op”, legt ze uit. Uiteindelijk komt er een potje geld beschikbaar. Zodoende heeft ze vanaf 9 januari drie keer per week zwemles gegeven aan de vrouwen die voor haar werken.

Vorige week zijn de lessen afgerond en hebben de vrouwen ‘afgezwommen’. “Het was heel intensief, maar ze kunnen nu allemaal met een goede techniek zwemmen en zichzelf redden, mocht dat nodig zijn.” De zwemdocent heeft haar leerlingen op het hart gedrukt regelmatig te gaan zwemmen, zodat ze blijven oefenen en niet angstig worden. “Zwemmen is net als rijden en fietsen: dat vergeet je niet meer. Maar er is wel een kans dat de angst voor het diepe terugkomt en dat willen we voorkomen.”

INITIATIEF

In de toekomst gaat Farèn misschien nog twee groepen leren zwemmen, maar ze wil ook tijd overhouden voor een ander initiatief. “Ik wil mensen met een andere achtergrond – die wel al een inburgeringscursus hebben gevolgd – de Nederlandse normen en waarden en cultuur leren. Op dat gebied gaat het nog vaak mis.”

Dat merkte ze vooral tijdens haar vorige baan, als maatschappelijk werker. “Ik had allerlei soorten cliënten. Bijvoorbeeld dak- en thuislozen, vrouwen die slachtoffer werden van huiselijk geweld, maar ook mensen met een migratieachtergrond.” Bij die laatste groep merkte Farèn vaak dat ze ‘culturele codes’ hadden gemist. “Dat kan al iets simpels zijn als: hoe kleed je jezelf voor een sollicitatiegesprek? Ik wil graag over die culturele nuances praten en statushouders helpen zichzelf in te zetten in de voor hen nieuwe samenleving.”